

שיעורי הישיבה

השיעור היומי (ימים א - ה): בשעה 18:00
לגברים בלבד!

השיעור המרכזי (מוצ"ש): בשעה 21:00
עזרת נשים פתוחה!

התלמוד 30, באר שבע

פרשת בא - זמני כניסת שבת

רבינו תם	צאת השבת	כניסת השבת	
18:20	17:46	16:34	ירושלים
18:16	17:42	16:50	תל אביב
18:16	17:42	16:50	חיפה
18:20	17:45	16:53	באר שבע

אדם מישראל

אדם מישראל יש לראותו כדינר של זהב, אם גם לפעמים מעלה חלודה או מלוכלך ברפש, צריך לרחצו ולמרקו ואז יחזור אליו אורו.

(רבי מרדכי מלכוביץ)

הפתגם השבועי

יגאל בן פלורה

יפתח בן ג'ולייט

אליהו דבוש בן אולימפיא

ציון בן נוריה

לעילוי נשמת

פנינים מפרשת השבוע

כל אחד מאיתנו מכיר את ההרגשה שיש אדם אחד שאי אפשר להיות בחברתו ובכל מקום שיש מפגש חברתי כזה או אחר, מחכים שהוא ילך בכדי להתחיל את הערב. הקדוש ברוך הוא שאוהב כל יהודי כמו אהבת אב לבן, ישנו אדם אחד שהקדוש ברוך הוא לא יכול לסבול אותו, כולם נכנסים תחת כנפי השכינה, גנבים, אדם שלא הניח תפילין או לא שמר שבת ואפילו מי שלא צם בכיפור אך ירש אדם אחד שאין הקדוש ברוך הוא יכול להיות נוכח איתו באותו מקום והוא הגאווה, אמר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולים לדור במקום אחד.

בדרך משל, ישנה חולצה אחת של גאוה שברא הקדוש ברוך הוא שנא' "ה' מלך גאות לבש" כלומר הקדוש ברוך הוא לובש את החולצה הזו של הגאוה שברא, ואם האדם מתגאה הוא לובש אותה ומשאיר את בורא עולם ערום כביכול ולכן אומר הקדוש ברוך הוא שאין אני והוא יכולים לדור במקום אחד, כי אם הוא לקח לי את הבגדים איך אני אבוא? אומר החפץ חיים שישנם אנשים שבכל פעם שהם מתפללים תפילת שמונה עשרה הם מברכים ברכות לבטלה, מכיוון שנוסח הברכה הוא "ברוך אתה ה'..." כלומר בלשון נוכח אך אם האדם הוא גאוון אין הקדוש ברוך הוא יכול להימצא איתו במקום אחד ואם כך, יוצא שכל הברכות שביקר אלו ברכות לבטלה.

מגיע משה רבנו לפרעה ואומר לו "כה אמר ה' שלח את עמי ויעבדוני" ועונה לו על כך פרעה "מי ה' אשר אשמע בקולו... וגם את ישראל לא אשלח" עוד אמר פרעה "לי יאורי ואני עשיתיני" כלומר אני מילאתי את היאור במים ואני בראתי את עצמי ולא אף אחד אחר.

הקדוש ברוך הוא אומר למשה "בא אל פרעה כי אני הכבדתי את ליבו" כלומר גם אם הוא ירצה לחזור בתשובה אני לא אתן לו, כי הוא גאוון ולגאווננים אין מה לחפש בתורה. ואמר הבעל שם טוב שיש לקרוא את הפסוק כך "כי אני, הכבדתי את ליבו" כלומר בגלל שיש לו אני, דהיינו שהוא גאוון, אז הכבדתי את ליבו ולא אתן לו לחזור בתשובה.

כותב הרב יורם אברג'ל שכאשר אדם חוזר בתשובה, המידה הראשונה שעליה הוא צריך לעבוד היא הגאוה, להיות שפל רוח מכיוון שבלי זה הקדוש ברוך הוא לא יקבל אותך. לכן, אדם שחוזר בתשובה ומנסה להתקרב לקדוש ברוך הוא חייב לעבוד על כך, אחרת כל מה שהוא ינסה לעשות לא ילך לו בעבודת ה' כי אין הקדוש ברוך הוא חפץ בקרבנם של גאווננים ולכן יכביד את ליבם ולא יתן להם לחזור בתשובה.

אם הקדוש ברוך הוא אינו חפץ בגאווננים ואינו נותן להם לחזור בתשובה, מדוע שלא יוסיף אותם לרשימת המטלות של מלאך המוות? הרי ממילא אין באפשרותם לחזור בתשובה ולתקן את מעשיהם... אומר הבעל שם טוב שכאשר הנפילה שלך היא ממקום גבוה יותר כך היא יותר כואבת ומרסקת, כלומר הקדוש ברוך הוא באמת יכול להוסיף את הגאווננים האלה לסידור העבודה של מלאך המוות ובכך לסיים את הסיפור שלהם, אך הקדוש ברוך הוא מעניק להם שפע ונותן להם לעלות מעלה מעלה בכדי שכאשר יפלו למטה תהיה זאת צניחה כואבת מכיוון שאין דומה נפילה מקומה ראשונה לנפילה מקומה עשירים.

תלמיד אחד הגיע לרב משה פיינשטיין ואמר לו שהוא רוצה להתגרש, כאשר הרב התעניין בסיבה לכך, החל להסביר לו שבכל יום כאשר הוא מגיע מהכולל אשתו מבקשת ממנו לזרוק את הזבל ואין זה כבוד התורה שתלמיד חכם בדרגתו יוריד זבל, הרי הוא מתפלל בנץ בכל יום ומניח תפילין רש"י ורבנו תם ובנוסף, לומד תורה ברצף ובתענית דיבור. כאשר הרב שמע את הטענות שלו אמר לו שהוא צריך לחשוב על כך יום או יומיים ושיחזור אליו לאחר יומיים ויקבל תשובה, הרי זה לא פשוט לענות תשובה שזאת האם להתגרש מכיוון שכל זוג שמתגרש המזבח מוריד דמעה נפילה מלומר הקדוש ברוך הוא בוכה על כך כביכול. והנה למחרת כאשר הגיע מהכולל ושוב אשתו ביקשה ממנו לזרוק את הזבל, אמר לה בפה מלא שהוא לא מתכוון להוריד יותר את הזבל והתיישב בסלון. לאחר זמן קצר הבעל שומע תפילות בדת וניגש לבדוק מי זה, לתדהמתו כאשר פתח את הדלת הבחין ברב פיינשטיין, גדול הדור בכבודו ובעצמו עומד בפתח, ומיד הזמין אותו להיכנס ושאל לפשר הביקור המשמח, מיד פתח הרב ואמר לו "באתי לקחת את הזבל בכדי שהתלמיד חכם לא יתבזה לעיני כל בעודו זורק שקית זבל". בכך הרב פיינשטיין לימד אותו לקח שאסור להיות גאוון ומאז נפסקו הוויכוחים עם האישה מכיוון שהבין שהוא טעה והתגאה על אשתו.

אומר הבעל שם טוב ששם ישראל משולים לדלעת מכיוון שדלעת ככל שהיא גודלת כך היא נצמדת לאדמה, בדיק כך זהו היהודי מכיוון שהיהודי הוא קטן בתחילה והקדוש ברוך הוא רוצה לתת לו שפע ועל ידי כך היהודי גדול, אך גם עם הגדולה הזאת היהודי נשאר תמיד מחובר לאדמה ולכן הקדוש ברוך הוא ממשיך להשפיע עליו שפע ומגדיל אותו עוד ועוד. מאידך, אסור ליהודי להיות כמו אפרסק, כי אפרסק כאשר הוא גודל הוא נופל מהעץ כלומר כך גם היהודי שכאשר הוא גודל ומתגאה לבסוף הוא נופל...

ידוע שאהבה נמדדת במידת הנתינה שאני מוכן לתת ולהעניק לאחר לדוגמא, הורים אוהבים את הילדים שלהם ולכן מוכנים לקום באמצע הלילה ולהכין להם לאכול ולקנות להם בגדים ואוכל וכו'. שואל הבעל שם טוב, אם כך, מדוע הקדוש ברוך הוא לא נותן לנו את כל מה שאנחנו מבקשים? הרי מי שאוהב אותנו הכי הרבה הוא הקדוש ברוך הוא שמעניק לנו בכל רגע ורגע חיים ואת האפשרות לראות ולשמעו וכו' אז מדוע אנו לא מקבלים גם את שאר הדברים שאנחנו מבקשים כמו למשל לקנות רכב חדש, או להרוויח משכורת שמנה בכל חודש וכן הלאה.

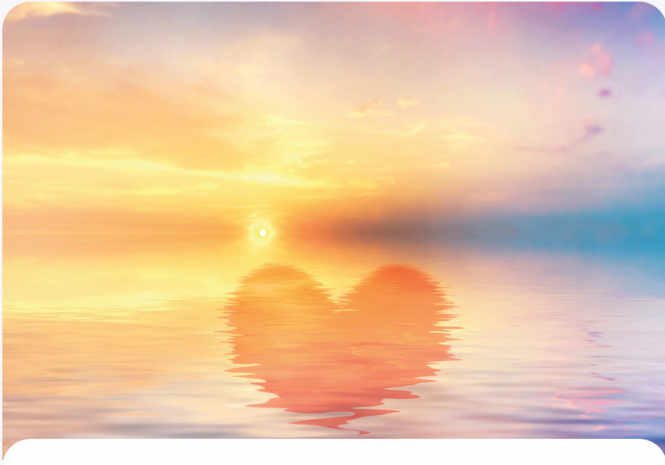
מסביר הבעל שם טוב שהקדוש ברוך הוא אוהב כל אחד ואחת מעם ישראל ואפילו את הרשעים, וספיר על עצמו הבעל שם טוב שהוא מתפלל שהקדוש ברוך הוא ייתן לו לאהוב את הצדיקים ביותר כמו שהוא (הקדוש ברוך הוא) אוהב את הרשעים הגדולים ביותר.

אם כך, מסביר הבעל שם טוב שהקדוש ברוך הוא רוצה לתת לנו כל מה שאנחנו מבקשים וגם יכול לתת לנו את כל מבוקשנו, אלא שהוא מפחד לתת לנו מהסיבה הפשוטה שאם האדם יקבל כל מה שהוא מבקש הוא עלול להתגאות ולחשוב שזה שלו ובעקבות כך לעזוב את הקדוש ברוך הוא, לכן מרוב אהבתו אותו אינו רוצה שנעזוב אותו ולא ממלא את כל מבוקשנו.

מסופר על המהרש"א אלפנדרי שהיה תלמיד חכם עצום ודרשן מהטובים ביותר אשר תמיד השאיר את הציבור עם פה פעור. בכל מקום בו היה דורש, ברגע שהיה מסיים את הדרשה הייתה נשמעת אישה לפתע מעזרת הנשים וצועקת בכדי שכל הקהל ישמע "אני אשתו והוא בכלל לא צדיק! הוא קם כל בוקר ב10 ומתפלל יחיד, הוא כועס בבית..." וכן ביזתה אותו בכל מקום שדרש, הרב היה שומע את השפלותיה ומוריד את הראש עד שתיסיים ואז אומר קדיש. במשך כל ימי חייו הדבר חזר על עצמו ובעת שנפטר הגיעו כל הקהילה לספוד אותו ולבקש את מחילתו כנהוג וציפו כולם לשמוע את אשתו מבקשת ממנו מחילה.

כאשר ראו שאין כבונתה לבקש ממנו מחילה החלו להפציר בה לעשות זאת אך נתקלו בסירוב, לאחר התעקשות החלה להסביר ואמרה "לפני שהתחתנו הרב ביקש ממני שאני אגיע לכל הדרשות שהוא מוסר ואצעק את הדברים שהייתי אומרת, אף על פי שזה לא נכון בכדי שלא יהיה לו גאוה בלב על כך שהוא דורש יפה וכולם מתלהבים מהדרשות שלו וזה היה אחד מהתנאים לקיום החתונה" מששמעו זאת הבינו את גדולתו של הרב ועד כמה התרחק מן הגאוה.

יהי רצון שנזכה להתרחק מן הגאוה ועל ידי כך נקבל שפע גדול ונשאר צמודים לקרקע ולאבא בששמיים!

זוגיות

שלום לכם, קוראים לי שמעיה (33) אב לשלושה, אברך כולל בירושלים. נשוי לאישה מדהימה. למה היא מדהימה? כי ככל שעובר הזמן אני מבין, כמה היא המנוע שלי, וכמה בלעדיה לא הייתי מגיע למחוז חפצי. אז כמו כל בעל שיוזע להעריך דברים טובים, במשך שנות נישואי הייתי רוכש תכשיר יוקרתי לכבוד יום הנישואין לרעייתי הקירה.

תמיד הרגשתי שתכשיר ככל שיהיה, הוא לא כמו כשאוהב עם הילום. הילום מביא איתו המון פיגות של הערכה, ובכל פעם שהייתי מגיע לשלב הזה, הייתי מסתפק "אולי זה הזמן לקנות הילום". אבל כאחד שידע לקנות תכשיר, הביורוקרטיה של טבעת הילום הייתה עבורי לא פשוטה, חוץ מהמבצע הכלכלי שלא תמיד אפשר זאת, היה צורך בכמות מבודדת של אמון מצד העוסקים בענף. הילום טבעי או מוספלי, יש תעודה אין תעודה, וכן הלאה. וגם בגלל זה, זה היה נדחה בכל פעם, עד שהגעתי ליום הנישואין ה-10, שם קרתה התפנית.

החלטתי שהפעם אני הולך על זה, ויהי מה. נכנסתי לכמה חנויות, בדקתי, היתעיצתי עם המכונים, עד שהגעתי ליהלום המיוחל, זה היה זה: הילום בוקה, אחד כזה שגרם לי לקרב את הראש באיטיות אל כיוון שולחן הזכוכית עד שהראש עוד מעט נתקע בו. היות ובהפתעות אני לא חזק אז את המחשבה של ההפתעה כבר גנזתי, בפרט שאת התרגשותי לא יכולתי להסתיר כבר שבוע קודם. אי לכך, הבאתי את רעייתי תחי' אחר כבוד אל החנות, לראות את הילום שלה כדי להיות בטוח שבדיקת את זה היא אהבת. המוכרת שם לא הסתירה את התרגשותה מהתרגשותי. "אני עדיין מרוגשת מההתלהבות של בעלך שמצא משוה מיוחד כל כך עבורך" אמרה ברגש, ובכן, אשתי אהבה את הילום, בחרה את הטבעת עליה יישב הילום, אני לבניתי ספרתי את הכסף, זה היה כמה אלפים, אבל בלב גדוש הערכה עצומה לבחירת ליבי. יצאנו לדרך עם הילום לכבוד יום הנישואין העשירי.

אני ורעייתי יצאנו לסיבוב בליל שבת. כשחזרנו, היא קראה לעברי בלחץ: "שמעיה... הטבעת... הילום... הוא לא אישיה יודעת, שכשיש לה ילום על היד, יש איזשהו לחץ כרוני כזה, שגורם לה לבדוק בכל פעם אם הילום עדיין עליה, ואני לא אפלא, אם תיכף יתפרסם מחקר שזה חלק בלתי נפרד מהחוויה, אם לא החוויה עצמה. בפרט כשמדובר במתנה מהבעל ועוד ליום הנישואין, שאז באופן באוטומט הפכה החוויה להיות גם חוויה שלי, בכל פעם שרעייתי הכבודה וידאה את ישותה על ידה.

חצי שנה אחרי, זה קרה. אני ורעייתי יצאנו לסיבוב בליל שבת. כשחזרנו, היא קראה לעברי בלחץ: "שמעיה... הטבעת... הילום... הוא לא אישיה יודעת, שכשיש לה ילום על היד, יש איזשהו לחץ כרוני כזה, שגורם לה לבדוק בכל פעם אם הילום עדיין עליה, ואני לא אפלא, אם תיכף יתפרסם מחקר שזה חלק בלתי נפרד מהחוויה, אם לא החוויה עצמה. בפרט כשמדובר במתנה מהבעל ועוד ליום הנישואין, שאז באופן באוטומט הפכה החוויה להיות גם חוויה שלי, בכל פעם שרעייתי הכבודה וידאה את ישותה על ידה.

חצי שנה אחרי, זה קרה. אני ורעייתי יצאנו לסיבוב בליל שבת. כשחזרנו, היא קראה לעברי בלחץ: "שמעיה... הטבעת... הילום... הוא לא אישיה יודעת, שכשיש לה ילום על היד, יש איזשהו לחץ כרוני כזה, שגורם לה לבדוק בכל פעם אם הילום עדיין עליה, ואני לא אפלא, אם תיכף יתפרסם מחקר שזה חלק בלתי נפרד מהחוויה, אם לא החוויה עצמה. בפרט כשמדובר במתנה מהבעל ועוד ליום הנישואין, שאז באופן באוטומט הפכה החוויה להיות גם חוויה שלי, בכל פעם שרעייתי הכבודה וידאה את ישותה על ידה.

אמרת, ויצאתי לדרך. ובכן, המסלול לא היה קצר, עברתי בכל פינה שדרכה בה כף רגלינו, וידאתי מרחק נפילה מכל סיטואציה אפשרית, המסכתו לפש ולגנוב בכל פינה, הילום איננו. בתור ליבי כבר השלמתי עם האובדן, וכיהודי מאמין, כבר הבנתי שהקב"ה החליט שהיהלום הלק, אבל לא אנתנו.

חזרתי הביתה, ואשתי על הספה ממתינה למוצאי פי. "לא מצאתי אותה", בישרתי בכאב "אבל אל תדאגי, אני אתלה מודעות בכל תחנה אפשרית, אני יעשה הכל כדי שזה יחזור אליך יקירתי, אבל גם אם לא, אז כפרה עלינו, ואת תהי רגועה, זה בסדר וזה יכול לקרות לכל אחת", הרגעתי את הרוח הסוערת שהתחוללה בה, כבר ביום ראשון יודעת מודעת לכל אורך המסלול, אבל לא, אין שום טלפון, ואין שום קצה חוט.

שבוע עבר, ועבר אחד, הגענו אני ורעייתי בשיחה שלנו על עניין הילום. ואז הגיע רגע מדהים, רגע נצחי שהוא בעצם כל הסיפור שלי.

"אני רוצה להגיד לך משהו", היא אמרה בחיור רחב, "אין לך מושג כמה טוב היה לי בכל השבוע הזה". זה היה רגע מוזר, "את רוצינית? הרי זה היה שבוע קשה עבורך, לא?" שאלתי בריצנות. "אני מדברת על חיי האכפתיות שלך, לעשות הכל ולהפוך את העולם כדי שהיהלום יחזור אלי, תדע לך שזה היה שווה יותר מהיהלום שקנית לי. הדאגה שלך והאמפתיה בכל השבוע הזה, היו שווים יותר", אמרה בהתרגשות.

לא יצפיתי לשמוע את זה... המשפט הזה גרם לי לעצור מלכת, הוא גרם לי להבין שכמה שחשבת מה אני ודע על חיי נישואין, זה רק ההקדמה למתנה אותה קיבלתי זה עתה. כל היהלום, כל החוויה, כל המחשבה של ההפתעה שלא צלחה, הינם מתמזגים לעומת החלק הכי חשוב. הודאות. הכלה. זה הסיפור האמיתי, ועליו ושבבים כל חיי הנישואין שלי, היה שווה בשבילי כל מה ששילמתי, כדי להגיע לשבוע הזה בו אישתי הרגישה כמה אני איתה, זה שווה כל שקל מאלפי השקלים ששילמתי, וכמה כל היהלום הזה סתם שולי לעומת ההרגשה אותה חוותה בשבוע הזה.

אבל רגע, הסיפור לא נגמר. יום אחד אשתי מוציאה מהארון איזה בגד, וקול של חפץ קטנטן נשמע על הרצף. זו הייתה הטבעת האבודה. התברר בעצם שרעייתי בכלל לא ענדה אותה על ידה בצאתה מן הבית באותו ליל שבת, אבל לי התברר מהו נוסף: האבדה קרתה כדי שרעייתי תרגיש את הרגישות שלי כלפיה, את אותה אכפתיות שלי אליה. הבנתי מזה, שהקשר של בני זוג לא מקבל ביטוי ע"י מתנה כזו או אחרת בזמן שאין את אותן חוויות שרעייתי הרגישה ללא היהלום, ומבחינתי סיבב הקב"ה את כל הסיפור הזה רק כדי לחזק את הקשר שלי עם רעייתי, זה היה פשוט מדהים לחשוב על כל הסיפור הזה כנתלית עבורי להבין מה הוא היהלום האמיתי. כמה כספיים יכולים אנשים להשקיע כדי ליצור רגע דרמטי כזה או אחר עבור בת הזוג שלהם, לצלם אותו, להראות אותו לעולם ולדבר עליו, ויכול להיות שעדיין הם לא הגיעו לרגע הסיפוק של האושר האמיתי. עלו לי בראש סיפורים על אנשים שהכרתי, שהשקיעו הון על מתנות, ומערכת החסמים בניהם לא החזיקה מעמד. הבנתי את היכולת של כל אחד מאיתנו, לדעת להכיל ולקבל את הצד השני, ולהביא את האושר אל ביתו בקלות וביעילות.

סיפורי צדיקים

מסופר על ר' משולם זושא המכונה בפי כל רבי זושא 'מאניפולי' שבאחד הימים מסר שיחה לתלמידיו וכך אמר, "היודעים אתם מאיזו שאלה אני מפחד ביום הדין? על כל השאלות שישאלו אותי יהיה לי מה לענות בשמיים, ורק על השאלה הזאת אשאר ללא מענה..."

כל התלמידים שהיו סביב רבם עמדו סקרנים לשמוע מהי השאלה שאפילו לגדול שבגדולים לא יהיה מה לענות.

ואז ביאר רבי זושא את כוונת דבריו: "אם ישאלו אותי בשמיים מדוע לא הייתי למדן גדול כמו ה'שאגת אריה'?" (אשר היה ידוע בהתמדתו המופלגת), על כך אענה בפשטות מכיוון שלא נתנו לי מהשמיים שכל עם כישרון וחריפות כזה מבריק כמו שהיה ל'שאגת אריה'... ואם ישאלו אותי מדוע לא הייתי צדיק כמו רבך 'המגיד ממעזריטש'? גם על כך אענה בפשטות מכיוון שלא נתנו לי מהשמיים כוחות רוחניים כאלו עצומים כמו שהיה לרבי שלי 'המגיד ממעזריטש'... וכן אם ישאלו אותי מדוע לא עבדת על מידותיך להיות בעל מידות טובות כמו הרבה מגדולי הדורות? שוב אענה בפשטות מכיוון שלא נתנו לי מהשמיים כוחות נפש חזקים כמו שהיה לאותם גדולים... על כל השאלות האלו אוכל לענות תשובה פשוטה שתקבל בשמיים, אבל רק על שאלה אחת ויחידה לא תהיה לי שום תשובה לצערי!".

המשיך רבי זושא ואמר "אם יתבעו אותי בשמיים: "זושא! אומנם לא היו לך את הכוחות שהיו לאחרים, אבל היה לך את הראש שלך ואת הכוחות הרוחניים שלך ואף קיבלת כלים יחודיים שניתנו רק לך... ואם כן למה לא היית רבי זושא כמו שיכולת להיות עם הכוחות שניתנו לך?!", על כך לא יהיה לי מה לענות בשמיים!".

סיים רבי זושא ואמר "זוהי השאלה הקשה ביותר שישאלו כל אדם בעולם האמת לאחר פטירתו - "מדוע לא היית גדול כמו שיכולת להיות?!", מדוע לא ניצלת את כוחותיך ויכולותיך כמו שצריך? ועל כך לא יהיה לנו מה לענות...".

שם פרטי: נועם וקנין

ספר קצת על עצמך: בן 20 גר בדימונה גדלתי למשפחה מסורתית. למדתי במקיף ליימן בדימונה וסיימתי שם בגרות מלאה, היום אני משרת בצבא. בעבר בחיים לא תיארתי לעצמי שאני אתחזק ואתקרב לה'. התחביבים שלי בזמן האחרון נהיו ללמוד תורה.

איך התקרבת לשיבה: החברה שלי היא התחילה להתחזק והיא גרמה לי לבוא לשיעורים של מורנו ורבנו במוצ"ש, ואהבתי אותם והם עשו לי חשק יותר לבוא אז התחלתי לבוא קבוע גם במהלך השבוע וגם במוצ"ש. מה שאהבתי בשיעורים זה את הדרך שהרב מעביר בה את השיעור, את הפתיחות, ואת האחדות בין כולם.

איך אתה מרגיש היום: פעם לא הייתי רגוע ושלו בניגוד להיום שכיף לי השיעורים מביאים כלים לחיים ובי"ה גם רואים את התוצאות. המטרה שלי זה להתעלות בתורה ויראת שמיים, ולהוסיף עוד שעות לימוד.

מה המשפחה שלך חושבת: ההורים שלי מרגישים את השינוי ותומכים בי ועוזרים לי להגיע לשיעור באופן קבוע, והם שמחים בי.

א. כשם שאסור לדבר לשון הרע, כך אסור לשמוע דברי לשון הרע. ולכן דרושה זהירות יתירה להישמר מלשון הרע בשעה שמשוחחים בפלאפון.

ב. ישנם אנשים שהוזמנו לאולם שמחות והאוכל שבאולם לא מצא חן בעיניהם והולכים ומדברים דברי גנאי על האולם, וצריכים לדעת שיש בכך איסור לשון הרע.

ג. אדם שעשה אירוע משפחתי ואחד מקרוביו הביא מתנה מועטת, ולאחר האירוע נשאל בעל האירוע כמה כסף נתן אותו קרוב, אסור לו לספר את האמת מפני שיש בכך דברי גנאי על קרובו.

האם מותר לצחצח שיניים בשבת?

אדם שרגיל לצחצח שיניו בכל יום ואם יימנע מלעשות זאת בשבת ייגרם לו צער, ובנוסף, מודע לכך שהסיכוי לזיבת דם מהחניכיים שלו אינו ודאי, מותר לו לצחצח שיניים בשבת ע"י מברשת. ועדיף יותר להשתמש בשבת במשחת שיניים נוזלית [מי-פה], וכן נכון להחמיר לייחד מברשת שיניים לשבת. ויזהר שלא לרחוץ את המברשת אחר השימוש.

האם מותר להשתמש בשבת בקיסם כדי לחצוץ את שיניו?

מותר לחצוץ את שיניו בקיסם המיוחד לכך או בכל קיסם שאינו מוקצה, ובלבד שלא יגרם לזיבת דם מהחניכיים באופן ודאי.

האם מותר לרחוץ ידיו בסבון בשבת?

במקום צורך כגון לרופאים או לאחיות המטפלים בחולים וצריכים לרחוץ ידיהם לאחר גמר הטיפול בחולה, מותר. אולם כשיש אפשרות להחמיר, טוב לעשות כן ולא לרחוץ ידיו בסבון. אולם, אין למחות במי שנוהג היתר בדבר. ואחינו האשכנזים מחמירים בזה.

האם מותר למרוח בשבת משחה על תינוק?

באופן שהמשחה תיבלע בגופו של התינוק, מעיקר הדין מותר יהיה לסוך תינוק במשחה בשבת.

במקום שבעלי תשובה עומדים

הלכות בין אדם לחברו

הלכות שבת

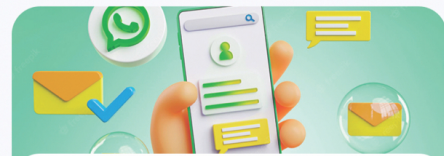
הורידו את אפליקציית אוהל בנימין

חפשו "אוהל בנימין" בחנות האפליקציות

חפשו ביוטיוב ובפייסבוק

"הרב נתנאל סנדרו בוחניק"

הצטרפו אלינו לווצאפ!

כתבו בן / "בת" למספר: 050-435-9791